God's Secrets; What He keeps from us #1
Jumalan salaisuudet; Mitä Hän salaa meiltä osa 1

Hei kaikki,

Oli ensimmäinen kerta, kun Barb sanoi tuon lauseen, jota olemme sen jälkeen toistaneet useita kertoja. Olimme ajelulla ja kävimme läpi niitä vastoinkäymisiä elämässämme, joita olimme käyneet läpi vuosien aikana ja joista kaikki eivät olleet itseaiheutettuja. Barb sanoi:

”Kun pääsen taivaaseen, minulla tulee olemaan paaaaljon kysymyksiä Herralle.”

Olemme jopa puhuneet siitä, tullaanko kaikki selittämään kerralla tai tulemmeko välittömästi tietämään kaiken sen taivaallisen ’latauksen’ kautta, vai selittääkö Hän ajan myötä asioita meille, kun muistamme niitä ja kysymyksiä nousee?

Kun kehitysvammainen poikamme Chris oli noin 20-vuotias, hän sanoi Herran kertoneen hänelle, että ”Hän tulee kulkemaan vuorilla kanssani.” Minun näkökulmastani Chrisin isänä oletan, että jotkin niistä asioista, joista tuon kävelyn aikana tullaan puhumaan, ovat mm. miksi Chris syntyi napanuora kaulansa ympärille kiristyneenä mikä katkaisi hapensaannin, niin että hän jäi mieleltään noin 4-vuotiaan tasolle ja tarvitsi pyörätuolia koko aikuisikänsä ajan ja miksi Hän valitsi olla parantamatta häntä - mikäli asiat jäävät siihen tilaan, missä ne nyt ovat.

Rukoilen, että Herra vastaa hänelle noihin kysymyksiin mukavan, pitkän kävelyn aikana, jolloin poikani saa vastauksen kysymyksiin, joita hänellä varmasti tulee olemaan, kunhan hän on terve ja taivaassa. Barb ja minä saatamme tarvita sellaisen kävelyn tämän aiheen tiimoilta myös :)

5.Moos.29:29 sanoo näin:

”Se, mikä on salassa, se on Herran, meidän Jumalamme; mutta mikä on ilmoitettu, se on meitä ja meidän lapsiamme varten ikuisesti, että me pitäisimme kaikki tämän lain sanat.”

Hepreankielen sana ’sathar’ käännetään sanoiksi ’salaisuus’, ’peittää’, ’puuttuva (tieto)’, ’piilottaa’ tai ’olla huomaamaton’.

Se, että Jumalalla on salaisuuksia, jotka pidetään meiltä, on vastoin ihmisluontoamme. Luomisesta saakka, kun meidän käskettiin ’olla hedelmälliset ja lisääntyä ja täyttää maa’, ihminen on seikkaillut tutkien tuntematonta, yrittäen löytää uusia asioita. On tarpeeksi turhauttavaa, kun joku, jonka tunnemme, sanoo hänellä olevan salaisuuden, mutta tässä tapauksessa se joku on vielä Jumala: ’Ei. Se on MINUN salaisuuteni. Vaella sinä uskossa.’

Sen tosiasian, että 5. Moos.29:29 sanoo, että ON olemassa salaisia asioita, jotka Hän pidättää meiltä, ja sitten myös kertoo meille, että se, mikä on ilmoitettua meille, on sitä tarkoitusta varten, että vaeltaisimme Jumalan kanssa kuuliaisuudessa, pitäisi olla oppaamme. Emme tule tietämään jokaista vastausta tällä puolella taivasta. Jokaista ongelmaa ei voida ratkaista. On olemassa asioita, joita emme vain tule tietämään tällä puolella taivasta. Lepää siinä. Lakkaa yrittämästä anella, pyydellä, itkeä Jumalalle saadaksesi Hänet kertomaan sinulle, miksi. Lepää. Luota. Eräänä päivänä se tullaan tietämään, mutta ei tänä päivänä.

Se, mikä ON ilmoitettua, ON meitä varten, ja se on ilmoitettu, jotta voisimme vaeltaa kuuliaisuudessa Hänelle. Se on keskipisteemme, ilmoitetut asiat eivätkä ne, mitkä ovat salattuja. Voitko kuvitella, mitä tapahtuisi, jos koko kristittyjen joukko panisi syrjään yritykset tietää sitä, mikä on salattua, keskittyäkseen ilmoitettuun, mikä on Kristuksessa kasvamista. Millaista se olisi? Se kyllä sulkisi monia kristillisiä nettisivuja :) Elä tässä päivässä. Suunnittele, kyllä, meidän tarvitsee suunnitella. Mutta elä tässä päivässä.

Tässä on salaisuus: Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan...vain Isä yksin. Matt.24:36

Useimmat meistä hyväksyvät sen, että Jeesuksen paluu on salaisuus, jonka Isä pidättää meiltä, koska Herran paluu on 'siellä jossakin' tulevaisuudessa. Mutta mitä tulee elämäämme tässä ja nyt, tragedioihin, sairauksiin, kriiseihin - haluamme tietää, 'miksi'. Se on normaalia. Se on luonnollista. Mutta Hän pidättää asioita meiltä syistä, jotka on kätketty Hänen sydämeensä.

Kun olin 5-vuotias ja kysyin, mistä vauvat tulevat, sain siihen kysymykseen erilaisen vastauksen kuin ollessani 12-vuotias. Epäilen, että tietämättä oleminen tällä puolen asioita suojelee meitä niin kuin 5-vuotiaita, kunnes olemme kykeneviä näkemään koko kuvan noista asioista toisella puolella suuremmassa kypsyydessä.

Odottamaton kuolema

Luuk.12:17-20 Jeesus kertoo tarinan miehestä, jolla oli maallisia rikkauksia, mutta joka oli köyhä Jumalan suhteen. Mies sanoi itselleen, että hänen täytyy rakentaa isompia latoja, ja hän sai suurta lohtua säästöistä, joita hän keräsi itseään varten. Mutta Jumala sanoi jakeessa 20: "Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois..." Mutta hänen poismenonsa ajankohta oli salaisuus, jonka Jumala yksin tiesi, kunnes se tuli miehen kohdalle. Se oli Jumalan salaisuus.

Aabraham, Saara, Haagar

1.Moos.15:1-6 Herra tapaa Aabrahamin ja "vei hänet ulos" laskemaan tähtiä ilmoittaen, että niin monia jälkeläisiä hänellä tulee olemaan. Ja Jumala painottaa, että Aabraham tulee saamaan pojan omasta lihastaan.

Se, minkä Jumala piti salaisuutena tuohon aikaan, oli, että Saara tulisi olemaan hänen äitinsä. Hän ei kertonut Aabrahamille sitä tiedon osaa 1.Moos.15 valiten pitää sen itsellään. Seurauksena oli luku 16, missä Saara järkeilee, että hän on hedelmätön ja että Jumala oli sanonut Aabrahamin olevan lapsen isä, joten ilmiselvästi Aabrahamin tarvitsi tehdä vauva Haagarin kanssa. Vasta seuraavassa luvussa 17 Herra paljastaa, että Saara tulisi olemaan lapsen äiti.

Miksei Jumala kertonut Aabrahamille luvussa 15, että ei ainoastaan Aabraham olisi lapsen isä, vaan Saara olisi myös lapsen äiti? Eikö maailma olisi voinut välttää paljon konflikteja, jos Haagar ei olisi tullut raskaaksi Aabrahamista? Se oli salaisuus, jonka Hän paljasti omana aikanaan. Se on salaisuuden pitäjän luonto; hän voi paljastaa sen silloin, kun päättää.

Tässä ensimmäisessä osassa sarjasta osoitan vain muutamia salaisuuksia, jotka Isä on pidättänyt meiltä; ensi viikolla siitä, mikä on meidän osamme tietäen, että on salaisuuksia, joita emme saa vielä tietää? Siihen saakka, siunauksia,

John Fenn/VS

God's Secrets #2, Judging God
Jumalan salaisuudet osa 2; Jumalan tuomitseminen

Hei kaikki,

1.Moos. luvussa 15, kun Herra paljasti Aabrahamille, että hänestä tulisi isä ja että hänen jälkeläisiään tulisi olemaan yhtä paljon kuin tähtiä, jotka hän voi nähdä, Herra piti salaisuutena

sen tosiasian, että Saara tulisi olemaan tuon lapsen äiti. Mikä ikinä siihen olikin syynä, se oli Hänen salaisuutensa - ainakin sillä hetkellä.

Seuraavassa luvussa, tietämättä Jumalan salaisuutta koskien sitä, että Saara tulisi ihmeen kautta olemaan lapsen äiti, Aabraham ja Saara yrittävät keksiä, miten he voisivat 'auttaa' sitä Jumalan lupausta toteutumaan, että Hän oli sanonut Aabrahamin tulevan isäksi. Saara oli jo ohitse sen ajan elämässä, että hän olisi voinut tulla raskaaksi, joten he järkeilivät, että selvästikin he tarvitsivat sijaisäidin tekemään vauvan Aabrahamin kanssa. (1.Moos.16:1-3)

Voimme auttaa Jumalaa; Tehdäänpä vauva!

Aabraham taipuu Saaran pyyntöön, että hän tekisi vauvan Haagarin kanssa, mistä seurauksena oli Ismael, joka oli arabien kantaisä.

Mutta seuraavissa kahdessa luvussa 17 & 18 Herra ilmestyy jälleen ja kertoo heille, että Saara tulisi todellakin olemaan lupauksen pojan äiti. Hän siunaisi Ismaelia ja antaisi hänen tulla suurilukuiseksi, mutta lupaus oli annettu Iisakille. Tähän ilmestykseen he molemmat reagoivat nauramalla, mistä seurasi se, että Herra nimesi pojan Iisakiksi, joka tarkoittaa 'naurua'. (1.Moos.17:15-19; 1.Moos.18:10-15)

Jossakin siinä välissä, kun he nauroivat Herralle ja kun Iisak sai alkunsa, Aabraham ja Saara kokivat sydämenmuutoksen. He tekivät tuomion eli arvioinnin Jumalasta. Hepr.11:11 kertoo meille Saarasta: "Uskon kautta sai Saarakin voimaa (kyvyn) suvun perustamiseen, vieläpä yli-ikäisenä, koska hän piti luotettavana sen, joka oli antanut lupauksen." (Engl. kielisessä käännöksessä sanotaan: "koska hän tuomitsi eli arvioi Hänen, joka oli antanut lupauksen, olevan uskollinen.") Aabrahamista kerrotaan: "ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen hän voi myös täyttää." (Room.4:21)

Me emme tiedä, miksi Jumala alun perin piti salaisuutena Aabrahamilta ja Saaralta sen, että Saara tulisi olemaan lupauksen pojan äiti. Ei ole olemassa lukua ja jaetta, jossa Jumala selittäisi oman käytöksensä. Voimme yleisesti sanoa, että se palveli Hänen korkeampaa tarkoitusperäänsä, mutta tosiasiassa me olemme tietämättömiä siitä, mitkä Hänen kaikki syynsä olivat sille, että Hän piti sen salaisuutena, kunnes Ismael oli syntynyt. Voimme spekuloida, mutta emme tiedä, miksi.

Jumala on Jumala - mutta voimmeko luottaa Häneen?

Hän on loppujen lopuksi Jumala. Hän ei vastaa kenellekään teoistaan. Ja se on vaikeaa hyväksyä. Me haluamme tietää kaikki vastaukset. Nyt.

Jossakin vaiheessa meistä jokainen tekee arvion Jumalasta. Me uskon ihmiset olemme niin kuin Saara ja arvioimme Hänet uskolliseksi. Me siirrymme ajan myötä kyseenalaistamisesta ja selittämättömien tapahtumien seurauksena syntyneestä vihasta luottamukseen, että kaikki vastaukset tulevat meille selviksi toisella puolella.

Me, jotka tunnemme Hänet, voimme yleensä työstää läpi nämä tragediat ja vastaamattomat kysymykset ajan myötä, jopa vuosien ja vuosikymmenien myötä, koska me tunnemme Hänet ja luotamme, että Hän jonakin päivänä asettaa asiat kohdilleen. Mutta luottamukseen päätyminen on usein pitkä prosessi. Saatamme kamppailla koko elämämme vastaamattomien kysymysten kanssa - ja se on okei, se on normaalia.

Jokainen meistä tekee sellaisia arvioita Jumalasta, että Hän on uskollinen, monesti useitakin kertoja päivässä pienempien asioiden suhteen.

Saatamme ajatella itseksemme julmasta työkaverista: ”Hän kyllä saa palkkansa lopussa.” Saatamme rukoilla: ”Herra, annan anteeksi heille, mutta haluan silti Sinun pitävän heitä vastuussa teoistaan.” Meillä saattaa olla kysymyksiä, miksi joku teki jotakin, mikä on muuttanut elämäämme dramaattisesti, tai miksi jotakin tapahtui, mikä myös muutti elämämme, ja kohautamme olkapäitämme ja sanomme: ”Eräänä päivänä saamme tietää.”

Kaikki nuo ja lukemattomat muut ilmaukset, jotka ilmaisevat vastahakoista hyväksyntää jonkin asian suhteen, johon meillä ei ole vastauksia, ovat arvioita Jumalasta niin kuin Saarakin teki: Hän, joka lupasi, on uskollinen. Hänen täytyy olla uskollinen. Se on ainoa tapa selvitä elämän lävitse, uskoa, luottaa Hänen luontonsa ja luonteensa rehellisyyteen, loukkaamattomuuteen, lahjomattomuuteen, tinkimättömyyteen ja koskemattomuuteen, että Hän asettaa kaikki asiat loppujen lopuksi kohdilleen. Kuten eräs kertoi minulle: ”Taivaan olisi parasta olla todella, todella hyvä, koska minä olen todellakin käynyt läpi helvetin maan päällä.”

Älä keskity salaisuuteen, johon et koskaan löydä vastausta tällä puolen taivasta; keskity siihen, mitä TIEDÄT

Kun Jeesus alkoi puhua vertauskuvilla siitä, kuinka Hän on totinen manna taivaasta ja kuinka ihmisten pitäisi syödä Hänen lihaansa ja juoda Hänen vertansa Johanneksen evankeliumin luvussa 6, niitä vertauskuvia oli vaikeaa ymmärtää.

Monet opetuslapset lakkasivat seuraamasta Häntä. Yhdessä vaiheessa Hän kääntyi kahdentoista opetuslapsen puoleen ja kysyi (jae 67): ”Tahdotteko tekin mennä pois?”

Pietari oli nähnyt kaiken, mitä Herra oli tehnyt mitä tulee ihmeisiin ja parantumisiin. Hän oli nähnyt leipien ja kalojen moninkertaistamisen, ja oli kuullut kaikki opetukset. Jos hän olisi tehnyt mielessään listaa ’hyvistä asioista’, nuo olisivat olleet siinä sarakkeessa.

Mutta toisessa sarakkeessa oli Jeesus puhumassa siitä, kuinka Hän oli totinen manna ja kuinka ihmisten pitäisi syödä Hänen ruumiinsa ja juoda Hänen verensä saadakseen iankaikkisen elämän, ja monien heidän tuntemiensa ihmisten lähtiessä pois ilmassa oli ryhmäpainetta lähteä myös pois: painetta siitä, että tulisi liitetyksi tuohon outoon opettajaan.

Pietari mietti perusteellisesti sekä sitä, mikä oli ymmärrettävää, että sitä, mikä oli hämmentävää. Lopulta hän päätyi asian oleelliseen ytimeen: ”Herra, kenen tykö me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat.” (Joh.6:50-68)

Jossakin vaiheessa Pietari arvioi Jumalan samalla tavalla kuin Saarakin oli arvioinut, aivan kuten sinun ja minunkin tulee tehdä. Kun elämä hämmentää meitä kuten Jeesuksen vertauskuva teki, meidän on läpäistävä hämmennys sillä, minkä me TIEDÄMME: Sinulla on iankaikkisen elämän sanat.

Joka kerta, kun emme tiedä vastausta, joka kerta, kun Jumala pitää jonkin asian meiltä salaisuutena, joka paljastetaan myöhemmin, meidän on tehtävä sama arviointi ja tuomio Hänestä, jonka Saara teki, jonka Pietari teki: ”Kenen tykö me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat.” Keskity siihen, mitä TIEDÄT, älä siihen, mitä et tiedä. Ole kiitollinen siitä, mitä tiedät. Annan lopun olla, kunnes pääset taivaaseen.

Ensi viikolla lopettelen tämän aiheen, siihen saakka, siunauksia,

John Fenn/VS

God's Secrets #3 Why we know what we know

Jumalan salaisuudet osa 3: Miksi tiedämme, mitä tiedämme

Hei kaikki,
aloitin tämän sarjan siteeraamalla 5.Moos.29:29: ”Se, mikä on salassa, se on Herran, meidän Jumalamme; mutta mikä on ilmoitettu, se on meitä ja meidän lapsiamme varten ikuisesti, että me pitäisimme kaikki tämän lain sanat.”

Se tarkoittaa, että emme ehkä tiedä, miksi rakastettumme kuoli, mutta mikä on paljastettua meille, on se, kuinka kulkea Hänen kanssaan sen läpi. Emme ehkä tiedä, miksi jokin tapahtuma tapahtui, mutta mikä on paljastettua meille, on se, kuinka kulkea Hänen kanssaan sen läpi. Emme ehkä tiedä, miksi joku ihminen on meitä vastaan, mutta mikä on paljastettua meille, on se, kuinka kulkea Hänen kanssaan sen läpi.

Kaikissa asioissa elämässä se, mikä on paljastettua, johdattaa meidät kulkemaan Hänen kanssaan, kasvamaan Hänessä riippumatta siitä, mitä meille tulee vastaan.

On aikoja, kenties moniakin aikoja elämässä, jolloin tunnemme niin kuin teoksen Viulunsoittaja katolla Tevje, joka sanoi Jumalalle: ”Tiedän. Tiedän. Olemme valittu kansasi. Mutta aina silloin tällöin, etkö voisi valita jotakuta muuta?”

Oman tiensä päähän tuleminen

Koska maan päällä on paholainen vapaalla jalalla, ja tuo maa on synnin kirouksen alla, tapahtuu asioita, jotka ovat meidän tietomme ja hallintamme ulkopuolella. Pahoja asioita. Asioita, jotka satuttavat meitä, asioita, jotka tyrmistyttävät ja hämmentävät meitä. Osa asioista, joita käymme läpi, on itseaiheutettuja. Osa asioista, joita käymme läpi, johtuvat siitä, että joku tuntemamme ihminen teki jotakin, joka vaikutti meihin suuresti.

Osa asioista, joita meille tapahtuu, ovat mysteeri, tragedia, jonka on pannut liikkeelle joku, jota emme tunne, tai ne ovat luonnon mysteeri. Monille on opetettu, että uskomme pitäisi estää tällaisia tuntemattomia asioita tapahtumasta meille ja että jos niitä tapahtuu, silloin meissä tai uskossamme on jotakin vialla.

Silti toisille on opetettu, että jos jotakin tapahtuu meille, voimme nuhdella paholaista, joka on sen syy alun alkaenkin, ja Jumala korjaa asian. Tai vähintäänkin voimme etsiä jonkun, joka erikoistuu demonisiin tai salattuihin asioihin ja joka voi selittää mysteerin meille. Monet käyttävät tuhansia dollareita vuodessa mennen tähän ja tuohon kokoukseen etsien sitä yhtä avainta, sitä yhtä puuttuvaa linkkiä kaikkiin pahoihin asioihin heidän elämissään.

Tähän pisteeseen saakka meidän ei ole annettu tietää noita asioita, ja jos kerran Sana sanoo, että Isä ei pidätä meiltä sitä, mitä meidän tulee tietää, miksi me taistelemme Jumalaa vastaan? Miksemme lopettaisi omia lihallisia pyrkimyksiämme ja luottaisi Häneen? Miksemme tekisi sitä, mikä on oikein ja minkä tiedämme luonnollisessa maailmassa tehdä, ja lopettaisi omia lihallisia yrityksiämme manipuloida Hänet paljastamaan meille sen, mikä on mysteeri meille, mutta minkä Hän pitää salaisuutena meidän luottaessamme vain Häneen?

1910-luvulla nuoria tyttöjä palkattiin maalamaan kellotaulut radium-pohjaisella maalilla, jotta ne hohtaisivat pimeässä. Heitä rohkaistiin kostuttamaan huulillaan suti teräväkärkiseksi, minkä seurauksena he nielivät pieniä määriä radioaktiivista maalia satoja kertoja joka päivä. He luulivat sen olevan harmitonta. Siihen aikaan ihmiset panivat radiumia kaikkeen huulipunasta suklaaseen. Ihmiset panivat radiumilla kyllästettyjä kankaita selkiinsä ja vatsoilleen päästäkseen eroon sairauksista kehoissaan, ja niin edelleen. Mutta noin kymmenen vuotta myöhemmin nämä nuoret naiset, jotka maalasivat kellotauluja, alkoivat kuolla. Meni vuosia, ennen kuin saatiin selville liiallisen säteilyn tappavat vaikutukset ja se yhdistettiin sairauksiin.

Olemme tietämättömiä, mutta luulemme olevamme viisaita

Mutta ennen kuin saatiin selville linkki radiumin ja lukemattomien sairauksien välillä, nuo sairaudet olivat mysteeri. Jotkut syyttivät Jumalaa, jotkut syyttivät paholaista, jotkut luulivat jonkun kironneen heidät. Jotkut kysyivät, miksi Jumala salli sellaisen mysteerisairauden tulla rakastettuihinsa. Jotkut eivät vain tienneet ja heidän oli luotettava Jumalaan.

Mietin, mitähän kemikaaleja ja kemiallisia yhdistelmiä me nielemme nykyään, jotka aiheuttavat sairauksia ja terveydentiloja, joiden suhteen olemme tietämättömiä? Olemme aivan samanlaisia: jotkut syyttävät paholaista, jotkut syyttävät Jumalaa, jotkut kysyvät, kuinka hyvä Jumala saattaa sallia heidän rakkaansa kuolla. Jotkut eivät tiedä ja heidän on vain luotettava Jumalaan. Se ei tule koskaan muuttumaan. Olemme mitättömiä ihmisiä, jotka tietävät hyvin vähän.

Kaikesta teknologiastamme huolimatta vain 5% valtamerestä on ’löydetty’. Huolimatta kaikesta, mitä tiedämme ja olemme tutkineet universumista, tunnemme ainoastaan 4% universumista. Loput 96% on asioita, joita tiedemiehet eivät voi edes nähdä, tietää tai havaita. Ja sekin 4% on arvausta, sillä loputon universumi tarkoittaa, että tiedämme niin hyvin vähän.

Joten onko mikään yllätys, ettemme vielä tiedä synteettisesti valmistetun kemiallisen maailmamme vaikutuksia? Kuuma aihe USA:ssa tällä hetkellä on sähkösavukkeiden polttaminen tai kannabiksen polttaminen vaporisaattorilla, ja olen kuullut lääkärien sanovan, että ihmiset, jotka käyttävät sähkösavukkeita/vaporisaattoria, ovat kuin laboratorion koekaniineja, koska se on niin uutta, ettei vielä ole tehty tutkimuksia sähkösavukkeiden/vaporisaattoreiden vaikutuksista. Siihen menee vuosikymmeniä, ennen kuin saadaan selville tuon käytännön vaikutukset.

”...mikä on ilmoitettu, se on meitä ja meidän lapsiamme varten ikuisesti, että me pitäisimme kaikki tämän lain sanat.”

Meidän tulisi tulla siihen pisteeseen, että päädymme yksinkertaisesti luottamaan Herraan, koska Hän ei jaa salaisuuksiaan kanssamme. Tämän vuoksi jäämme siihen asemaan, josta Paavalikin huomautti: ”...me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä.?” (2.Kor.5:7)

Joten miksi me taistelemme niin kovasti sitä vastaan, mitä emme voi tietää? Missä vaiheessa hyväksymme, että paholaisen nuhteleminen ei vaikuttanut asioihin. Missä vaiheessa lakkaamme tutkimasta kaikkea demoneista ’voideltuihin’ Herran palvelijoihin, jotka ovat erikoistuneet tähän tai tuohon nimenomaiseen hengelliseen asiaan, ja vain luotamme Jumalaan, keskitymme kasvamaan Hänessä ja tekemään sitä, minkä luonnollisesti tiedämme tehdä, luottaen, että eräänä päivänä kaikki tullaan paljastamaan?

Elämänsä lopussa Paavali kirjoitti Timoteukselle silloin vielä yksityisessä kirjeessä heidän kahden välillä: ”...minä tunnen hänet, johon minä uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä minulle on uskottu.” 2.Tim.1:12

Oli mysteerejä, joita edes Paavali ei tiennyt. Mutta se, mitä hän tiesi, oli luovuttaa asiat ja ihmiset ja tapahtumat elämässään Herralle pidettäväksi turvassa siihen saakka, kun hän pääsisi taivaaseen. Hän oli vakuuttunut siitä, että Herra pitäisi nämä asiat turvassa itsessään siihen päivään saakka. Tämä ei ole vain uskoa, se on luottamista Herramme ja Isämme persoonaan ja luonteeseen.

Kuten Corrie ten Boom tunnetusti sanoi: ”Älä koskaan pelkää luottaa tuntematonta tulevaisuutta tunnetun Jumalan käsiin.” Aamen, sisko!

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksia,

John Fenn/VS